

մանակէն յառաջ գտար ելելու թափառելու բայց
որք քնու զով ըլլալով՝ իրենցմէ շատերը կը սա-
սին, իսկ ամենուն միտադին ներկայիս փեթակաց
մէջ օգը շատ տաք ըլլալով՝ մեղքը կ'ստան սա-
տիկ տոթիդ անգործ կը մնան եւ աշխատութեան
ժամանակը կը վառեն։ Եթէ ճերմակ, բայց դարձ, բայց
գեղին ներկուի փեթակն այս ամէն չարաց առջեւ
կ'անտուր։ Ընդհանրապէս մեղրաբարձը միտ քնե-
լու են՝ որ փեթակը հոգեանաւոր ծառի տակ գորուի։

ՄԵՆԵՐԱԴՈՒՐԵ

Աշխարհին հնազանդ լրագիրք։

ԴՆնացիք կը պարծին թէ աշխարհին հնա-
զան լրագիրն է։ Քիչի փառ անուն ճններէն լրագիրն,
որ՝ ինչպէս իրենք կ'ըսեն, ժ. դարուն՝ 911 ին հա-
ստատած եւ եւ յայտը կը տեսէ։ Լիմայ արդէն կը
պատրաստուին ճննացիք ասոր 1000 ամեայ յարեա-
նը կատարել։ Այս լրագիրն ի սկզբան երբեմն երբեմն
կը հրատարակուէր, 1361 էն ի վեր շարաւթական էր,
իսկ 1804 էն ի վեր ամէն օր երեք անգամ կը հրա-
տարակուի։ Առաւտեան թիւն զեղին թիւդոյ վրայ
է եւ վաճառականաց համար է։ Կէս օրուան սպի-
տակ թիւդոյ վրայ է եւ կը ծանոցանէ պաշտօնա-
կան որոշմունքն եւ նորարարքն։ Երեկոյեան թիւը
կամրիւր թիւդոյ վրայ է եւ կը բովանդակէ միայն ա-
ռաւորորդ յօդուած։ Այս լրագիրը խմբագիրք թէ-
ն վեց զինուորական անձինք են եւ տարութենէն ա-
ռաւ առիկի ունին, սակայն լրագիրն 400 միլիոն
ժողովրդեան մէջ հազիւ 14.000 բաժանարգ ունի։

Քիչի մն հնազանդի՝ յայտարար նկարագիր։

Սոքոս ժառ՝ զանազան պատմական-նկա-
րիչ մարդկային բնութագրութեան վրայ գիրք մը
հրատարակեց նորերս, որուն մէջ լքիթ վրայ կը
խօսի ընդարձակ։ Քիչի մն մեծութիւնը, կ'ըսէ, թա-
քերու եւ կրծոց ամման հետ յարաբերութեան
մէջ է. անոր համար հին արուեստագէտք այն ար-
ձաններուն՝ որ զօրութիւն եւ արիւթիւն պիտի ջու-
ցընէին, աճգունըք մեծ կը նկարէին. վասն զի մար-
մաւոր աշխատութիւնն տեսի շուշ առնելու ստի-
պելով՝ աճգունքն ալ կը մեծցընէ։ Երկիւղն ու
բարկութիւնը նայն արգելուր յառաջ կը բերեն։
Բնագաց մեծաւը ծայրը մեծապէս կը զորացընէ.
զորու որ ստուարածայններն քիչ անգամ՝ փոքր քիթ
կ'ունենան։ Քիթը նաեւ մեր հոգեկան զօրութեան
չափն ալ կը ջուցընէ։ Անշարժաստ աղուն քիթին
երկայն ամէն անտերէն աւելի աննշարժ եւ տեւեւ
Թ. Երբ տղան կը սկսի շափահաս ըլլալ՝ քիթին ալ
կը սկսի աճել։ Եթէ տղան հաստիկ առնու եւ ա-
կայն քիթին իւր աղայութեան փոքրիկ ձեւը պահէ,
կրնար պաշտօն ըլլալ՝ որ այնպիսիայն նեղորդիւն
անկատար եւ անկերպարան է։ Ընդհակառակն կա-
տարաւ աճած քիթ մը նշան է հաստատութեան,
աննշարժութեան, խորհրդականութեան եւ հի-
մադարարութեան։ Քիթին ձեւը կոմեալ է նաեւ
բարձրագոյնութեան աստիճանէն։ Անուական
քիթին հոգեպէս եւ բարոյական բարձրագոյն կրթու-
թիւնն ունեցող ազգաց յայտարար նշան է։ Կոշտ,
վայրենի ազգերու քիթը՝ փոքր, կոշտ եւ տեւե մե-
ղապատած մէն է։ Ըստ այսմ՝ քիթերու ձեւերն յի-

շերու եւ նաեւ ազգերու նկարագիրը կ'որոշէ։ Յու-
նաց եւ Լուովացիք լքիթերու ձեւը նոյն չեն։

Յոյնք՝ իրեն ներկայացուցիչք արուեստա-
գէտ հանձնարյ եւ գեղեցիկ ճաշակի, ուղիղ եւ
ազատ ձեւով քիթ ունենին, ուր Լուովացիք՝ որ
աւելի զօրութիւն եւ խոհեմութիւն ունենին, փոքր
ինչ արծուներէիք էին։ Ի վերջոյ հնդկական հետեւ-
եալ ընդհանուր կանոններ կու տայ։ Որոնք
կարծ եւ կոտմեկէ քիթ ունին՝ նեղագոր եւ խա-
բեայ կ'ըլլան։ Որոնք որ շիտակ եւ աղին քիթ
ունին՝ ճաշակուոր եւ աղտուամիտ կ'ըլլան։ Որոնք
որ արծուներէիք են՝ զատող, խոհեմ եւ անձնասեր
կ'ըլլան։ Որոնք որ կոշտ եւ անաղին քիթ ունին,
կոշտ կ'ըլլան եւ զատողութիւն (taut) չեն ունենար։

— Նմանապէս Տ՝ Կարբէ՝ ի Պաղէ մարգու-
գործածած հողաւթափն կը ճանաչայ անոր նկարա-
գիրը։ Ատր ըստին նոյնը՝ ետքէ հողաւթաբ-
գանի մ'ամիս գործածելով՝ կրունկն ու ներքանն
հատարապէս մայած է, գործածողն գործունեայ
արուեստաւոր, վատահելի պատմութեան, նմանիկ
ամուսին կամ քրանչիւթ մայր մըն է։ Եթէ միայն
արտաքին եզրը մայած է՝ նշան է վերաշրջական եւ
արտաւոյ բնաստութեան, վառվառն եւ յանդուգն
խառնածոյ։ Իսկ եթէ ներքին եզրերը մայած
են, եթէ տերն այր է՝ ինք զինքն որոշը չգիտող
եւ ակար է, իսկ եթէ կին է՝ համաս է եւ պար-
կնաւ։ Ով որ միայն արտաքին եզրը եւ ծայրը միայն
կը մաշեցընէ, բայց միւս ամէն մասը գրեթէ նոր կը
պահէ, այնպիսին երկրային անկեղծութիւն կ'ու-
նենայ։ — Եթէ ուղիւնք այս կանոնաց համաձայն գա-
տաստան բնէ՝ պիտի ստիպուինք բնէ՝ որ Տ՝ Կար-
բէի հողաւթափն միայն արտաքին եզրը մայած է։

ՎԵՐԱԳՐԵԼԵՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Աւտորիոյ եւ Հունգարիոյ հորդորանաց Պատ-
գաւաւորութեան (delegation) ժողովները քաղաքուտ առ-
թիւ (Հոկտ. 29) Վենսիա Սալոն երկրկնի ալ զատ
զատ մտախոսութիւն ըրաւ. որուն այն մասնի՝ որ Եւ-
րոպայի ընդհանուր վիճակին կապակցութիւն ունի,
մտազրութեան արժանի է։

«Ուրախութեամբ կարող եմ հաստատել, ըստ,
թէ միապետութեան արտաքին յարաբերութիւնը
նպատակաւ եւ ուրախութեամբ եմ իմացու ցարդ. եւ
կատարաւթութեան յարաբերութեան քաղաքականութեան
որ կը իշխէ պահել զխաղաղութիւնն եւ դաշնակց վրայ
հիմնաւ իրաւանց վիճակը, ոչ միայն համաթիւն եւ
հասանաթիւն կը գտնէ, այլ ամեն անորոք անցով։

«Եւ ցաւով որ Պոկլիսիոյ իտիլիոյ տակաւին
վերջացած չէ. այլ եւ այնպէս յոսով եմ որ պատ-
հասն եւս իւր անդալսականութեան պահին, եւ վեր-
ջապէս այնպիսի ներպով յոսմունք, որ կարելի ըլլայ
Պոկլիսիոյ ընդհանրի բողոքները միարանել ձե-
րապակն դաշնակց եւ բախտը հետ։

«Թեպետ տակաւին անապահովութեան հոգը
կը տիրէ Եւրոպայի վրայ, որով եւ կատարաւթու-
թիւն կը ստիպուի այնպիսի վարկեր՝ որ միապե-
տութեան պաշտպանող զօրութեան նկատմամբ ի
գործ դրած հոգաբարձութիւնն ուրիշներէն վնաս
չմնայ. սակայն եւ այնպէս իրաւաւոր կը յոսաւորուի
թէ իտալականութեան պահպանելը. ըստով տեղու-
թեան ձեւարկութեան ձգտումն եւ իրենց անմոկ կա-

